

تأثیر نیتروژن و فسفر بر مؤلفه‌های فیزیولوژیکی رشد بوته‌های بذری چغندر قند در منطقه اردبیل

The effects of nitrogen and phosphorous application on physiological parameters of sugar beet seed bearing plants in Ardabil

سعید صادق زاده حمایتی^۱، داریوش فتح الله طالقانی^۲، ودود ساعدنیا^۳، شهرام خدادادی^۴، حسین نیک پناه^۵ و مجید دهقان شعار^۶

س. صادق زاده حمایتی، د. فتح الله طالقانی، و. ساعدنیا، ش. خدادادی، ح. نیک پناه و م. دهقان شعار. ۱۳۸۵. تأثیر نیتروژن و فسفر بر مؤلفه‌های فیزیولوژیکی رشد بوته‌های بذری چغندر قند در منطقه اردبیل. چغندر قند ۲۲(۱): ۷۵-۹۰

چکیده

جهت بررسی چگونگی تأثیر مقادیر مختلف نیتروژن و فسفر روی مؤلفه‌های فیزیولوژیکی رشد بوته‌های بذری رقم مولنی ژرم ۷۲۳۳ چغندر قند؛ این آزمایش طی دو سال (۱۳۷۹-۸۰) در ایستگاه تحقیقات کشاورزی اردبیل (آلاروق) اجرا شد. آزمایش به صورت فاکتوریل با دو عامل نیتروژن شامل چهار مقدار صفر (شاهد)، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار از منبع اوره و فسفر شامل سه سطح صفر (شاهد)، ۱۰۰ و ۲۰۰ کیلوگرم فسفر (P₂O₅) در هکتار از منبع سوپر فسفات تربیل در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. نتایج آزمایش نشان داد که مصرف نیتروژن و فسفر اثر معنی‌داری روی عملکرد بذر خام و عملکرد بذر قابل فروش نداشت. این در حالی بود که افزایش مصرف نیتروژن تا سطح ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار، با تأثیر معنی‌دار روی عملکرد بذر استاندارد غیرپوک (با قطر ۳/۵ تا ۵/۴ میلی‌متر)، موجب کاهش عملکرد بذر تا سطح ۸۳۳ کیلوگرم در هکتار شد. تغییرات ماده خشک کل در سطوح مورد مطالعه نیتروژن و فسفر با تبعیت از معادلات درجه دوم و به دنبال افزایش بطئی در ابتدای دوره رشد پس از دریافت ۳۵۰ تا ۴۰۰ واحد ممایی، رشد نمایی خود را آغاز و به دنبال دستیابی به حد اکثر وزن خشک کل گیاه ۶۲۶-۴۵۳ گرم در مترمربع) در محدوده ۷۵۰ تا ۹۰۰ واحد ممایی، همراه با ریزش برگها از مقدار آن کاسته شد. مصرف نیتروژن از یکسو موجب افزایش وزن خشک کل گیاه شد و از سوی دیگر، زمان به حد اکثر رسیدن آن را تسريع کرد. شاخص سطح برگ تا دریافت ۳۰۰ واحد ممایی، به کندی افزایش و سپس حالت نمایی به خود گرفت. بیشترین شاخص سطح برگ (۲/۶۷-۱/۶۱) پس از با دریافت ۶۰۰ تا ۷۰۰ واحد ممایی حاصل شد. آهنگ رشد محصول از اوایل فصل تا دستیابی به حد اکثر مقدار (۱/۵۴-۱/۰۴) گرم در مترمربع به ازای هر درجه روز رشد) پس از دریافت ۵۵۰ تا ۵۹۰ واحد ممایی، افزایش و سپس تا پایان فصل از مقدار آن کاسته شد. در نهایت، مصرف نیتروژن و فسفر با افزایش دوام سطح برگ و دوام زیست توده همراه شد.

واژه‌های کلیدی: اردبیل، بذر چغندر قند، شاخص‌های رشد، نیتروژن، فسفر، مؤلفه‌های فیزیولوژیکی

۱- اعضای هیأت علمی مؤسسه تحقیقات چغندر قند

۲- ایستگاه تحقیقات کشاورزی اردبیل

۳- ایستگاه تولید بذر الیت فیروزکوه

۴- دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

۵- عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال

از سوی دیگر، نیازی به شکل واقعی منحنی‌های پاسخ چندجمله‌ای وجود ندارد، چراکه انتظار ما براین است که در دامنه‌ای از شرایط، ضرایب محاسبه شده ثابت نباشند و از سوی دیگر، مدل محاسبه شده برای مقایسه بین تیمارها موردنیاز است (Edmondson 1989). آنالیز رشدبوته درخصوص گیاهانی با رشد نامحدود نشان داده است که استفاده از مدل ریچارد(Richard) در مقایسه با معادلات لگاریتمی و گompertz(Gompertz)، به نحو مناسبتری قادر به توجیه تغییرات مؤلفه‌های رشد است. از سوی دیگر، کاربرد مقادیر روز، مجموع دمای مؤثر رشد هوا و خاک، تعداد ساعت روشنایی به عنوان متغیرهای مستقل معادلات در این دسته از گیاهان نتایج مشابهی به همراه داشت(Shah 1989).

نیاز به تولید فشرده گیاهان زراعی روی زمین‌های موجود به افزایش شدت مصرف انواع کودها منجر شده است. براساس برآوردهای تایلمن، دوبرابر شدن تولیدات کشاورزی طی چهل سال اخیر با افزایش مصرف نیتروژن به میزان ۹/۱ برابر و افزایش مصرف فسفر تا ۳/۵ برابر و تنها ۱/۱ برابر افزایش در سطح زیرکشت میسر شده است. برآوردهای سازمان خواروبار کشاورزی(FAO) نیز مؤید افزایش مصرف انواع کودها تا سطح ۱۳۳ و ۲۰۰ میلیون تن به ترتیب در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۳۰ است(FAO 2000). از آنجایی که مواد معدنی موجود در خاک مهمترین منبع تأمین عناصر غذایی اجزای مختلف

مقدمه

آنالیز رشدگیاه ابزار مفیدی است که به طور گسترده در زمینه‌های مختلف از جمله اصلاح بیانات، فیزیولوژی و اکولوژی گیاهی مورد استفاده قرار می‌گیرد(Russele et al. 1984). آنالیز رشد به مطالعه ریاضی تغییرات موجود در ساختمان و مورفو‌لولوژی یک گیاه طی دوره رشد اطلاق می‌شود. برهمین اساس، از این رهیافت برای توجیه و تفسیر عکس‌عمل‌های گیاه نسبت به شرایط محیطی که گیاه در طول دوره رشد خود با آنها مواجه است؛ استفاده می‌شود. به کمک این روش و از طریق اندازه‌گیری ماده خشک تولید شده در طول فصل رشد، شناخت بهتری از نحوه انتقال و انباست مواد ساخته شده فتوستنتزی به اندام‌های مختلف به دست می‌آید(Tesar 1984).

برای آنالیز رشد لازم است سه متغیر وزن خشک کل گیاه، شاخص سطح برگ و وزن خشک برگ با فاصله‌های زمانی معین در طول دوره رشد گیاه اندازه‌گیری شود. با توجه به غیرنرمال بودن توزیع وزن خشک گیاه در یک جامعه گیاهی و وجود همبستگی بین واریانس و میانگین آن، معمولاً قبل از استفاده از این مؤلفه‌ها، تبدیل داده‌ها صورت می‌گیرد (Weiner and Thomas 1986). رشد یک مؤلفه را می‌توان به صورت علمی با استفاده از روش رگرسیون یک متغیره قابل مشاهده با زمان مدل‌سازی کرد. در این میان، ضرایب محاسبه شده می‌توانند به عنوان تغییرات یک متغیر در مقابل زمان در نظر گرفته شوند.

اوایل بهار انجام گیرد. وجود همبستگی بین نیتروژن آمونیمی خاک در مراحل روزت و ساقه‌روی با عملکردنده در مطالعه دیگری نیز نشان داده شده است. البته، تأثیر مصرف کودهای نیتروژن‌هه عمدتاً به مقدار قابل دسترس این عنصر غذایی در مرحله حساس ساقه‌روی بستگی دارد (Zarishnyak and Shaklyar 1994).

هدف از این مطالعه بررسی تأثیر کاربرد مقادیر مختلف نیتروژن و فسفر روی روند تغییرات مؤلفه‌های فیزیولوژیکی رشد بوته‌های بذری چندرقند بود. با توجه به تولید بخش عمدت بذر چندرقند موردنیاز کشور در منطقه اردبیل و عدم انجام مطالعات آنالیز رشد بر روی این محصول، نگارندگان به هیچ منبع داخلی و خارجی مربوط به تجزیه و تحلیل رشد بوته‌های بذری چندرقند دست نیافتند. به نظر می‌رسد این مطالعه اولین تحقیق ناظر بر بررسی و تعیین جنبه‌های فیزیولوژیکی رشد این محصول باشد.

مواد و روش‌ها

جهت بررسی چگونگی تأثیر مقادیر مختلف نیتروژن و فسفر بر روند تغییرات مؤلفه‌های فیزیولوژیکی رشد بوته و عملکرد بذر مولتی ژرم رقم ۷۲۳۳ چندرقند؛ این آزمایش طی سال‌های ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی اردبیل (آلاروق) واقع در کیلومتر ۱۲ جاده اردبیل - خلخال به مختصات جغرافیایی ۳۸ درجه و ۱۲ دقیقه عرض شمالی و ۴۸ درجه

گیاهی شمرده می‌شود؛ تولید هر تُن بذر چندرقند نیز در صورت استفاده مطلوب از کود به ترتیب نیازمند مصرف ۱۱۴، ۱۲۷ و ۱۲۸ کیلوگرم نیتروژن، فسفر و پتاسیم است (Zarishnyak and Shiyan 1991a). تأثیر نیتروژن در مقایسه با سایر عوامل زراعی روی عملکرد بذر بسیار قابل توجه است (Ling et al 1991). Zarishnyak and Shaklyar (1995) با مطالعه روی خاک‌های چرنوزم استپ جنگلی در اوکراین با میزان ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلی‌گرم فسفر قابل دسترس و ۹۰ تا ۱۲۰ میلی‌گرم پتاسیم قابل جذب در هر کیلوگرم خاک، نشان دادند که دستیابی به بالاترین عملکرد بذر (۲/۰ تا ۲/۵ تن در هکتار) و جوانه‌زنی (۸۵ تا ۹۰ درصد) هنگامی که در بهار مقدار نیتروژن نیتراتی، آمونیمی و مجموع نیترات + آمونیم در عمق صفر تا ۱۰۰ سانتی‌متری خاک به ترتیب معادل ۶۰، ۵۰-۶۰ و ۱۳۰-۱۵۰ میلی‌گرم در هر کیلوگرم خاک باشد، میسر خواهد بود. ایشان همچنین نشان دادند که عملکرد بذر چندرقند در زمان کاشت با میزان نیتروژن معدنی عمق صفر تا ۱۰۰ سانتی‌متر و در زمان ساقه‌روی با همین عنصر در عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متری همبستگی دارد. با توجه به وجود همبستگی بین مجموع نیتروژن و نیتروژن پروتئینی بوته به ترتیب در زمان ساقه‌روی و گله‌هی با نیتروژن موجود در خاک، به سهولت می‌توان از آن برای تعیین وضعیت نیتروژن موجود در خاک استفاده و میزان نیتروژن موردنیاز گیاه را برآورد کرد. به هر حال، با استی تووجه داشت که برآورد نیتروژن موردنیاز باید در

مجاور جدا شده بود. خطهای دوم، سوم و چهارم هر کرت به شش مرحله نمونه‌برداری تخریبی جهت اندازه‌گیری وزن خشک کل، وزن خشک برگ و شاخص سطح برگ و خطهای ششم و هفتم نیز با حذف دوبوته از دو سوی آن به عنوان اثر حاشیه ردیف در پایان آزمایش، به اندازه‌گیری عملکرد بذر اختصاص یافت. مساحت مورد برداشت برای نمونه‌برداری تجزیه و تحلیل رشدبوته و برداشت نهایی به ترتیب معادل ۱/۰۴ و ۱۰/۹۲ مترمربع بود. در این آزمایش، کمیت بذر به سه صورت عملکرد بذرخام، قابل فروش و استاندارد غیرپوک برآورد شد. بذرخام به مجموع بذر حاصل پس از کسر مواد خارجی، بذر قابل فروش به بخشی از بذرخام که اندازه آن‌ها بیش از ۳/۵ میلی‌متر بوده و از سوی دیگر، پوک‌گیری شده بود و بذر استاندارد غیرپوک با فرض استاندارد بودن اندازه بذر (با قطر بین ۳/۵ تا ۴/۵ میلی‌متر) و قوّة‌نامیه مکانیکی ۱۰۰ درصد محاسبه شد. نوع اخیر عملکرد بذر گچه در واقعیت غیرقابل حصول است، اما می‌تواند اثرات واقعی تیمارهای مورداً آزمایش را نشان دهد. داده‌های حاصل از اندازه‌گیری صفات با استفاده از نرمافزار SAS قابل واریانس مرکب گردیده و مقایسه میانگین و گراف‌های مربوط توسط نرمافزار QPRO ترسیم شد.

جهت تجزیه و تحلیل رشد بوته‌های بذری چندرقند، تعداد چهاربوته از هر کرت در فواصل زمانی معین طی شش مرحله برداشت و مقادیر وزن خشک کل (*TDM*)، وزن خشک برگ (*LDM*) و شاخص

و ۲۸ دقیقه طول شرقی اجرا شد. متوسط دمای سال‌های ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ به ترتیب معادل ۹/۸۸ و ۱۰/۵۳ درجه سانتی‌گراد بود که بیش از متوسط بلندمدت (۲۵ ساله) دمای متوسط منطقه اردبیل (۸/۷۶ درجه سانتی‌گراد) است. براساس میانگین بارندگی سالانه (۳۰۵ میلی‌متر) نیز سال ۱۳۷۹ با بارش ۳۲۵/۵ میلی‌متر سال مرطوب و سال ۱۳۸۰ (۳۳۱ میلی‌متر) سال خشک بود. از خاک محل اجرای آزمایش در عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متر قبل و پس از پایان آزمایش در هر سال نمونه‌برداری مرکب انجام گرفته و به لحاظ فیزیکوشیمیایی تجزیه شد که میانگین نتایج حاصل در جدول یک نشان داده شده است.

آزمایش به صورت فاکتوریل با دو عامل نیتروژن شامل چهار سطح صفر (شاهد)، ۱۰۰ و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار از منبع اوره و ۲۰۰ P₂O₅ شامل سه سطح صفر (شاهد)، ۱۰۰ و ۲۰۰ کیلوگرم فسفر در هکتار از منبع سوپرفسفات تریپل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار به مورد اجرا گذاشته شد. سطوح مورد مطالعه فسفر قبل از کاشت و مقادیر مورداً آزمایش نیتروژن طی دو مرحله کاشت و ساقه‌روی بوته‌های بذری چندرقند محاسبه و به طور یکنواخت در سطح کرت‌های آزمایشی پخش و با خاک مخلوط شد.

هر کرت آزمایشی شامل هشت خط کاشت با فواصل ۵ سانتی‌متر، طول ۱۰ امتار و مساحتی معادل ۵۲ مترمربع بود که با یک ردیف ناکاشت از کرت‌های

$$Y = a_0 + a_1x + a_2x^2 + \dots + a_nx^n \quad \text{رابطه ۶}$$

که در آن Y ، مقادیر LAI و TDM بود و مقدار عددی n معادل ۲ بود.

$$I = \int_i^f (a_0 + a_1x_1 + a_2x^2 + \dots + a_nx^n).dx$$

$$I = a_0x + \frac{1}{2}a_1x^2 + \frac{1}{3}a_2x^3 + \dots + \frac{1}{n+1}a_nx^{n+1} + C$$

$$n \in N \cup \{0\} = Z^+, a, x \in IR \quad \text{که در آن:}$$

در خصوص محاسبه دوام سطح برگ (LAD) و دوام زیست توده (BMD) با در دست داشتن مقادیر درجه روز رشد در نمونه برداری های ابتدایی و انتهایی، انتگرال نامعین ۶ به انتگرال های معین ۷ و ۸ تغییر شکل داد:

$$LAD = \int_{170}^{980} (a'' + b''x + c''x^2) \quad \text{رابطه ۷}$$

$$LAD = (a''x_f + \frac{1}{2}b''x_f^2 + \frac{1}{3}c''x_f^3) - (a''x_i + \frac{1}{2}b''x_i^2 + \frac{1}{3}c''x_i^3)$$

$$BMD = \int_{170}^{980} (a + bx + cx^2) \quad \text{رابطه ۸}$$

$$BMD = (a x_f + \frac{1}{2}b x_f^2 + \frac{1}{3}c x_f^3) - (a x_i + \frac{1}{2}b x_i^2 + \frac{1}{3}c x_i^3)$$

در معادلات فوق، a , b , c , a'' , b'' , c'' به ترتیب

ضرایب ثابت معادلات ۱ و ۳ بوده و اندیس های i و f به ترتیب درجه - روز رشد ابتدایی و انتهایی دوره رشد بود.

نتایج

عملکرد بدز: هم چنان که در جدول ۲ دیده می شود، عملکرد بدز رخام و بدز استاندارد غیرپوک در سطح

سطح برگ (LAI) (به روش وزنی) اندازه گیری شد. پس از حصول داده های خام، ابتدا اعداد به لگاریتم طبیعی (\ln) تبدیل و آنگاه با بهره گیری از نرم افزار رایانه ای STATGRAPHIC اقدام به برآش مدل های مختلف و انتخاب بهترین مدل با ضریب تبیین (R^2) قابل قبول شد.

$$TDM = e^{(a+bt+ct^2)} \quad \text{رابطه ۱}$$

$$LDM = e^{(a'+b't+c't^2)} \quad \text{رابطه ۲}$$

$$LAI = e^{(a''+b''t+c''t^2)} \quad \text{رابطه ۳}$$

در این روابط TDM , LDM و LAI به عنوان متغیرهای وابسته و t یا درجه روزهای پس از کاشت (GDD) با نمای متغیر به عنوان متغیرهای مستقل درنظر گرفته شدند. a , b , c , a' , b' , c' , a'' , b'' , c'' ضرایب ثابت معادلات فوق را تشکیل می دهند. شاخص های رشد براساس روابط زیر برای هر تیمار محاسبه و تغییرات آنها در طول فصل رشد ترسیم شد (هاشمی دزفولی، ۱۳۷۵):

$$CGR = \frac{d(TDM)}{dt} = (b + 2ct) \times e^{(a+bt+ct^2)} \quad \text{رابطه ۴}$$

$$RGR = \frac{d(\ln TDM)}{dt} = b + 2ct \quad \text{رابطه ۵}$$

برای محاسبه دوام سطح برگ (LAD) و دوام وزن زنده (BMD) پس از برآش معادلات، تغییرات هر یک از مقادیر LAI و TDM از طریق بسط معادله انتگرال نامعین چندجمله ای درجه n (معادله ۶) اقدام به محاسبه عددی دوام سطح برگ و وزن زنده بوته شد (Spiegel, 1990).

در مترمربع بود که به ترتیب پس از دریافت ۸۴۰، ۸۳۰ و ۸۲۰ واحد دمایی به دست آمد. همچنانکه ملاحظه می‌شود، مصرف نیتروژن تنها تا سطح ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار به افزایش قابل توجه وزن خشک کل منجر شد و افزایش‌های بعدی در میزان مصرف این عنصر غذایی، تأثیر قابل توجهی روی وزن خشک کل نداشت. مصرف فسفر تا سطح ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار، موجب افزایش وزن خشک کل گیاه شد و این مقدار را از ۵۳۱ گرم در مترمربع در تیمار شاهد به ۶۲۳ گرم در تیمار P_{100} افزایش داد، اما مصرف ۲۰۰ کیلوگرم فسفر در هکتار هیچ تأثیری روی روند تجمع ماده خشک در گیاه نداشت. به هر حال، مصرف فسفر با کاهش زمان دستیابی به بیشترین وزن خشک کل همراه شد (شکل ۱b).

شاخص سطح برگ: از ابتدای دوره رشد تا دریافت ۳۰۰ واحد دمایی، افزایش شاخص سطح برگ به کندی صورت پذیرفت و سپس حالت نمایی به خود گرفت. عموماً همراه با دریافت ۶۰۰ تا ۷۰۰ واحد دمایی، بیشترین شاخص سطح برگ - که در سطوح مورد آزمایش بین ۱/۶۱ تا ۲/۶۷ متغیر بود - حاصل شد و به دنبال آن همراه با ازبین رفتن برگ‌های پیر و جایگزینی آن‌ها توسط برگ‌های جوان از مقدار این شاخص کاسته شد (شکل ۲). مصرف نیتروژن تا سطح ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار با افزایش شاخص سطح برگ و تأخیر در دستیابی به بیشترین مقدار این مؤلفه

احتمال یک درصد طی سال‌های مختلف اختلاف معنی‌داری داشتند. در این میان عملکرد بذر قابل فروش از عامل سال متأثر نشد و طی سال‌های آزمایش بین ۱۷۵۲ تا ۱۷۸۷ کیلوگرم در هکتار متغیر بود (جدول ۲). از سوی دیگر، نتایج آزمایش حاضر نشان داد که مصرف نیتروژن از بین صفات مختلف عملکرد بذر تنها در سطح احتمال پنج درصد، عملکرد بذر استاندارد غیرپوک را تحت تأثیر قرار داد (جدول ۲). گرچه مقایسه میانگین سطوح مورد آزمایش نیتروژن نشان داد که مصرف این عنصر غذایی تا سطح ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار موجب افزایش معنی‌دار عملکرد بذر خام از ۱۸۸۲ به ۲۲۲۳ کیلوگرم در هکتار شد (جدول ۳).

وزن خشک کل: تعییرات ماده خشک کل گیاه در واحد سطح در سطوح مورد مطالعه نیتروژن و فسفر با تبعیت از معادلات درجه دوم و به دنبال افزایش بطئی در ابتدای دوره رشد پس از دریافت ۳۵۰ تا ۴۰۰ واحد دمایی، رشد نمایی خود را آغاز و به دنبال دستیابی به حداقل وزن خشک کل گیاه در محدوده ۷۵۰ تا ۹۰۰ واحد دمایی، همراه با ریزش برگ‌ها از مقدار آن کاسته شد (شکل ۱). مصرف نیتروژن از یک سو موجب افزایش وزن خشک کل گیاه شد و از سوی دیگر، زمان به حداقل رسیدن آن را تسريع کرد. شکل ۱a نشان می‌دهد که حداقل وزن خشک کل در سطوح مورد آزمایش صفر، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار، به ترتیب معادل ۴۵۳، ۴۵۳، ۶۲۶ و ۶۱۱ گرم

آهنگ رشد گیاه: تغییرات آهنگ رشدگیاه در شکل ۴ نشان داده شده است. در کلیه سطوح موردمطالعه نیتروژن و فسفر، سرعت رشد محصول در اوایل فصل رشد روند افزایشی داشت و پس از دستیابی به حداقل مقدار خود پس از دریافت ۵۵۰ تا ۵۹۰ واحد مایی، به تدریج تا پایان فصل از مقدار آن کاسته شد. حداقل آهنگ رشدگیاه با افزایش مصرف نیتروژن تا سطح ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار از ۱/۰۴ به ۱/۵۴ گرم در مترمربع به ازای هر درجه روز رشد افزایش یافت و متعاقب آن، مصرف ۲۰۰ و ۳۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار تأثیر معنی داری در افزایش این مؤلفه نداشت (شکل ۴a). از سوی دیگر، زمان دستیابی به حداقل سرعت رشد محصول نیز با مصرف نیتروژن تعجیل شد. مصرف فسفر تا سطح ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار، سرعت رشد محصول را از ۱/۲۱ به ۱/۶۹ گرم در مترمربع به ازای هر درجه روز رشد افزایش و زمان حصول حداقل سرعت رشد محصول را از ۵۸۰ به ۵۶۰ واحد مایی تقلیل داد (شکل ۴b).

سرعت رشد نسبی: شکل ۵ روند تغییرات سرعت رشد نسبی را در سطوح موردمطالعه نیتروژن و فسفر نشان می دهد. با توجه به اینکه، مدل تغییرات وزن خشک کل از معادلات درجه دوم پیروی کرده بود (شکل ۱)، روند تغییرات سرعت رشد نسبی از مدل خطی تبعیت کرد (شکل ۵). سرعت رشد نسبی در اوایل فصل رشد حداقل و پس از آن به واسطه افزایش وزن خشک و

همراه شد؛ به نحوی که شاهد و مصرف ۲۰۰ و ۳۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار به ترتیب شاخص سطح برگ ۲/۲۱، ۱/۶۱، ۲/۶۷ و ۲/۵۳ را با دریافت ۶۲۰، ۷۰۰، ۶۸۰ و ۶۹۰ واحد مایی تولید کردند (شکل ۲a). کاربرد فسفر نیز با افزایش قابل توجه شاخص سطح برگ همراه با مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار و تداوم روند افزایش تا مصرف ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار همراه شد و برخلاف استفاده از نیتروژن، مصرف این عنصر موجب تسريع در حصول حداقل شاخص سطح برگ شد. به هر حال، همچنانکه در شکل ۲b نیز مشاهده می شود، مصرف ۱۰۰ و ۲۰۰ کیلوگرم فسفر در هکتار حداقل شاخص سطح برگ را از ۱/۸۴ در تیمار شاهد به ترتیب به ۲/۳۶ و ۲/۴۵ افزایش داد.

وزن خشک برگ: مصرف نیتروژن تا سطح ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار، افزایش قابل توجه وزن خشک برگ را همراه داشت، به نحوی که پس از دریافت ۷۲۰ واحد مایی، وزن خشک برگ به حداقل مقدار خود - که معادل ۱۵۷ گرم در مترمربع بود - دست یافت (شکل ۳a). از سوی دیگر، مصرف این عنصر غذایی موجب به تعویق افتادن زمان حصول حداقل ماده خشک برگ شد. مصرف فسفر نیز تنها تا سطح ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار با افزایش قابل توجه وزن خشک برگ تا ۱۵۰ گرم در مترمربع همراه بود و افزایش بعدی در مقدار مصرف این عنصر غذایی تأثیر قابل توجهی روی این مؤلفه نداشت (شکل ۳b).

بحث

نتایج آزمایش حاضر نشان داد که مصرف نیتروژن از بین صفات مختلف عملکرد بذر تنها عملکرد بذر استاندارد غیرپوک را در سطح احتمال پنج درصد تحت تأثیر قرار داد (جدول ۲). گرچه مقایسه میانگین تیمارهای نیتروژن نشان داد که مصرف این عنصر تا سطح ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار موجب افزایش معنی دار عملکرد بذر خام از ۱۸۸۲ به ۲۲۳ کیلوگرم در هکتار شد (جدول ۳). این مقدار مصرف نیتروژن با نتایج یافته‌های زاریشنياک و شيان (Zarishnyak and Ling et al., 1991a, 1991b) بالان و اوگلنکو (Balan and Oglenko, 1991) مطابقت داشت اما کمتر از مقداری بود که در آزمایش‌های مازپين و او دويدنکو (Mazepin and Udvidehenko, 1985) اور گانيشچوک (Organishchuk, 1987) ۱۸۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار توصیه شده بود. از سوی ديگر، در آزمایش حاضر مصرف ۱۰۰ و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار در مقایسه با تیمار شاهد تنها موجب شد تا عملکرد بذر خام به ترتیب به میزان ۱۳ و ۲۳ درصد افزایش یابد که این مقدار بسیار کمتر از مقادير گزارش شده توسط اور گانيشچوک (1987) (۶۵ درصد) و زاریشنياک و شيان (1991a) (۱۹۹۱ درصد) بود. قطعی بودن تأثیر مصرف نیتروژن روی عملکرد بذر خام در مقایسه با سایر عناصر پر مصرف (فسفر و پتاسیم) که در این آزمایش نيز در خصوص کاربرد فسفر نشان داده

نسبت بافت‌هایی که از رشد بازماندند، روند کاهشی در پیش گرفت. حداقل سرعت رشد نسبی در سطوح تیمارهای شاهد، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار به ترتیب معادل ۰/۰۰۹۷، ۰/۰۱۱۸، ۰/۰۱۰۷ و ۰/۰۱۱۹ گرم در گرم بهازی هر درجه روز رشد بود و به ترتیب پس از دریافت ۸۴۰، ۸۳۰، ۸۲۰ و ۷۷۰ باحددمایی به صفر رسید (شکل ۵a). مصرف فسفر باعث افزایش بيشتری در سرعت رشد نسبی از ۰/۰۰۹۷ در تیمار شاهد به ترتیب به ۰/۰۱۲۴ و ۰/۰۱۱۷ گرم بر گرم بهازی هر درجه روز رشد گردید (شکل ۵b).

دوام سطح برگ و زیست‌توده: مصرف نیتروژن و فسفر با افزایش دوام سطح برگ و دوام زیست‌توده همراه شد (شکل ۶). در مقایسه با تیمار شاهد (N_0)، مصرف ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار به ترتیب ۵۷، ۲۹ و ۵۱ درصد بر دوام سطح برگ و ۲۰، ۲۸ و ۲۱ درصد بر دوام زیست‌توده افزود. به عبارت ديگر، مصرف این عنصر غذایي موجب تداوم سطح سبز سایه‌انداز در طول دوره رشد و به تبع آن روند افزایش ماده‌خشک گیاهی شد. مصرف فسفر به میزان ۱۰۰ و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیز به ترتیب ۱۹ و ۲۴ درصد بر دوام سطح برگ و ۱۵ و ۱۸ درصد بر دوام زیست‌توده افزود. بنابراین، مصرف نیتروژن تأثیر قطعی‌تری روی تداوم سطح برگ و تولید زیست‌توده گیاهی داشت.

کاسته شد(شکل ۷a). میزان تولید ماده خشک در تیمار شاهد با وجود افزایش دوره حداکثر آهنگ رشدگیاه تا ۱۷۴ واحد دمایی، به واسطه پایین بودن حداکثر آهنگ رشدگیاه(۱/۰۴) گرم در مترمربع بهازی هر واحد درجه- روز رشد) پایین ترین مقدار را به خود اختصاص داد. مصرف فسفر نیز تا سطح ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار با افزایش حداکثر آهنگ رشدگیاه(۱/۶۹) گرم در مترمربع بهازی هر واحد درجه- روز رشد) و با وجود کاهش طول دوره حداکثر آهنگ رشدگیاه(۱۵۱ واحد دمایی) به تولید ماده خشک بیشتر (۶۴۵ گرم در مترمربع) منجر شد و افزایش مصرف آن تا سطح ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار به نحو جزیی موجب کاهش حداکثر آهنگ رشدگیاه(۱/۶۴) گرم در مترمربع بهازی هر واحد درجه- روز رشد) و طول دوره آن(۱۴۳ واحد دمایی) شد(شکل های ۷b و ۷c).

بانتوجه به روند تغییرات آهنگ رشدگیاه(شکل ۴) که در اوائل دوره زندگی بوته به دلیل کامل نبودن پوشش گیاهی و درصد پایین جذب نور خورشید و در انتهای فصل رشد به واسطه پیرشدن برگ‌ها و کاهش سطح برگ(شکل ۲) کاهش می‌یابد، می‌توان اذعان داشت که این مؤلفه ارتباط نزدیکی با پوشش سبز مزرعه و نحوه دریافت نور خورشید دارد. در استرالیا نیز نشان داده شده است که میزان تجمع ماده خشک در سویا طی دوره رشدرویشی از طریق مجموع نور دریافتی محدود می‌شود و کارآیی تبدیل تشعشع فعال فتوستنتزی تأثیری روی این مؤلفه ندارد(Mayers et al. 1991).

شد، توسط زاریشنیاک و شیان(۱۹۹۱a، ۱۹۹۱b و ۱۹۹۳) و اورگانیسچوک(۱۹۸۷) مورد تأکید قرار گرفته است.

گیاهان با رشد نامحدود، برخلاف سایر گیاهان زراعی(مانند گندم و ذرت) دارای نقاط حداکثر رشد مطلق طی دوره‌های رشدرویشی و زایشی نیستند و بنابراین، الگوی تجمع ماده خشک که به عنوان اطلاعات پایه در مدل‌سازی رشد گیاهان مورد استفاده قرار می‌گیرد، همواره تحت تاثیر عواملی چون تغییرات کوتاه‌مدت محیطی، تنش‌های دوره‌ای و سایر نوسانات غیرقابل پیش‌بینی قرار دارد و نمی‌توان به سهولت رفتار رشد گیاه را پیش‌بینی و به شکل ریاضی تبیین کرد(Sadler and Karlen 1995). با این وجود هم چنان که در شکل ۷a دیده می‌شود، مصرف نیتروژن تا سطح ۱۰۰ تا ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار به افزایش حداکثر وزن خشک کل در واحد سطح منجر شده است که این افزایش مرهون ارتقای حداکثر آهنگ رشدگیاه از ۱/۰۴ در تیمار شاهد به ۱/۵۳ تا ۱/۵۴ گرم در مترمربع بهازی هر واحد درجه- روز رشد همراه با مصرف نیتروژن است(شکل ۷b). البته افزایش مصرف نیتروژن تا سطح ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار، با افزایش حداکثر آهنگ رشدگیاه تا سطح ۱/۶۴ گرم در مترمربع بهازی هر واحد درجه- روز رشد همراه شد، اما به دلیل کاهش طول دوره حداکثر آهنگ رشدگیاه از ۱۴۸ تا ۱۵۱ واحد دمایی در سطح N_{100} و N_{200} به واحد دمایی در سکل ۷c)، از مقدار وزن خشک کل

نیتروژن در هکتار رسید(شکل ۸b). دوام سطح برگ به سطح زیرمنحنی تغییرات شاخص سطح برگ نسبت به زمان اطلاق می‌شود و نشانگر کل فرصت مناسب گیاه برای فتوسنتز است(کریمی و عزیزی، ۱۳۷۳). این مؤلفه نیز همراه با کاربرد نیتروژن تا ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار به طور مداوم افزایش یافت(شکل ۸c)، به نحوی که مصرف ۱۰۰ و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار دوام سطح برگ را از ۸۵۱ واحد مایی در تیمار شاهد به ترتیب به ۱۰۹۴ و ۱۱۳۲ واحد مایی افزایش داد(شکل ۸c). مصرف فسفر تا سطح ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار موجب شد تا حداکثر شاخص و دوام سطح برگ به ترتیب از ۱/۸۹ و ۹۹۷ واحد مایی به ۲/۴۳ و ۱۱۸۳ واحد مایی در تیمار P₁₀₀ و ۲/۵۳ و ۱۲۳۹ واحد مایی در تیمار P₂₀₀ افزایش یابد(شکل ۸c) و بر وزن خشک برگ نیز افزوده شود(شکل ۸a).

به هر حال زمان به حداکثر رسیدن آهنگ رشدگیاه(پس از دریافت ۵۵۰ تا ۵۹۰ واحد مایی)(شکل ۴) با حصول بیشترین شاخص سطح برگ(۶۰۰ تا ۷۰۰ واحد مایی)(شکل ۲) چندان انطباق نداشت.

در مجموع، بالاترین آهنگ رشدگیاه در این آزمایش بین ۱/۰۰ تا ۱/۶۵ گرم در مترمربع به ازای هر واحد درجه- روز رشد به دست آمد که در مقایسه با چند ریشه‌ای (۲۵ تا ۳۵ گرم در مترمربع در روز)(قائمی، ۱۳۸۱) پایین بود که این موضوع بی ارتباط با کل ماده‌خشک تولید شده در چند ریشه‌ای(کارخانه‌ای) و بذری نیست.

شاخص سطح برگ با افزایش مصرف نیتروژن تا سطح ۱۰۰ و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار افزایش یافت و حداکثر مقدار آن از ۱/۶۶ در تیمار شاهد به ۲/۲۹ تا ۲/۷۵ به ترتیب در تیمارهای ۱۰۰ و ۲۰۰ کیلوگرم

جدول ۱ خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک محل اجرای آزمایش

Table 1 Physico-chemical characteristics of experimental station

Soil depth(cm)	عمر خاک	واکنش خاک	هدایت الکتریکی	کربن آلی OC (%)	نیتروژن Nitrogen (%)	بافت خاک Soil texture
0-30	7.5	1.0	0.45	0.66	Clay-loam	
مقدار عناصر غذایی Amount of elements(mg/kg)						
مس	روی	منگنز	آهن	پتاسیم	فسفر	
Cu	Zn	Mn	Fe	K	P	
8.46	0.56	14.62	8.88	450	24	

جدول ۲ میانگین عملکرد بذرخام، قابل فروش و استاندارد غیرپوک در سطوح مختلف سال، نیتروژن و فسفر

Table 2 Means of raw, marketable and standard seed with kernel yield, as a function of year, nitrogen and phosphorous application

تیمار Treatment		عملکرد بذر (kg/ha)		
		خام Raw seed	قابل فروش Marketable seed ⁽³⁾	استاندارد غیرپوک Standard seed with kernel ⁽⁴⁾
Year(Y):	سال:			
2000	۱۳۷۹	1879.29 b ⁽²⁾	1751.89	759.02 b
2001	۱۳۸۰	2233.45 a	1787.23	996.31 a
Significance ⁽¹⁾	سطح معنی داری	**	ns	**
Nitrogen(N):	نیتروژن:			
0	صفر	1882.42	1655.47	936.64 a
100 kg N/ha	۱۰۰ کیلوگرم در هکتار	2222.85	1885.78	964.32 a
200 kg N/ha	۲۰۰ کیلوگرم در هکتار	2319.79	1940.43	995.49 a
300 kg N/ha	۳۰۰ کیلوگرم در هکتار	2097.14	1708.21	833.34 b
Significance level	سطح معنی داری	ns	ns	**
Phosphorous(P ₂ O ₅)	فسفر:			
:				
0	صفر	2083.18	1772.99	943.31
100 kg P ₂ O ₅ /ha	۱۰۰ کیلوگرم در هکتار	2087.85	1732.252	889.30
200 kg P ₂ O ₅ /ha	۲۰۰ کیلوگرم در هکتار	2220.36	1887.17	964.72
Significance level	سطح معنی داری	ns	ns	ns
Interactions:	اثرهای متقابل:			
Y*N	سال * نیتروژن	**	*	ns
Y*P	سال * فسفر	ns	ns	ns
N*P	نیتروژن * فسفر	ns	ns	ns
Y*N*P	سال * نیتروژن * فسفر	ns	ns	ns
CV(%)	ضریب تغییرات(درصد)	24.82	26.57	21.74

(1) ** و * به ترتیب معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد و غیرمعنی دار.

(1) *, **, ns: Significant at 0.05, 0.01 level of probability, not-significant respectively.

(2) در هرستون، اعدادی با حروف مشابه در سطح احتمال پنج درصد اختلاف معنی داری ندارند.

(2) Within columns, means followed by the same letter are not significantly different at p=0.05.

(3) Portion of seed bigger than 3.5mm diameter.

(3) مقدار بذر با قطر بیش از ۳/۵ میلی متر.

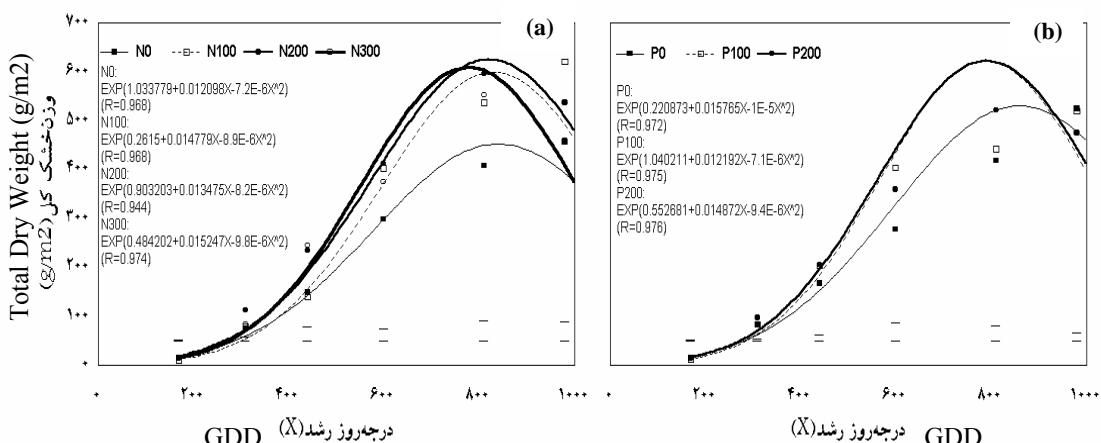
(4) Portion of seed in 3.5-4.5 mm in diameter and with kernel.

(4) مقدار بذر مغذی با قطر بین ۴/۵-۳/۵ میلی متر.

جدول ۳ تأثیر سطوح مختلف نیتروژن و فسفر روی برخی مؤلفه‌های فیزیولوژیکی رشد چغندر بذری

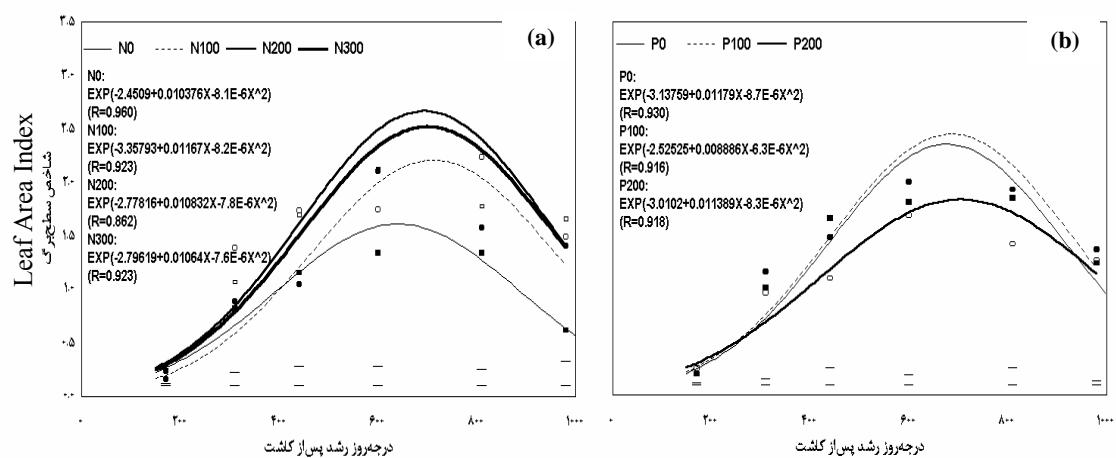
Table 3 The effect of nitrogen and phosphorous on some sugar beet seed bearing plant growth physiological parameters

مؤلفه Parameter	سطوح نیتروژن (کیلوگرم در هکتار)				سطوح فسفر (کیلوگرم در هکتار)		
	N0	N100	N200	N300	P0	P100	P200
حداکثر وزن خشک کل (گرم/امتزایی)	453	600	626	611	531	623	619
Maximum total dry weight (g/m ²)							
حداکثر آهنگ رشدگیاه (گرم/امتزایی/درجه روز رشد)	1.04	1.53	1.54	1.64	1.21	1.69	1.64
Maximum crop growth rate (g/m ² /gdd)							
طول دوره حداکثر آهنگ رشدگیاه (درجه روز رشد)	173.86	147.98	150.67	146.12	166.95	151.24	142.71
Duration of maximum crop growth rate (gdd)							
حداکثر وزن خشک برگ (گرم/امتزایی)	90.85	135.47	156.87	154.85	105.83	150.26	148.26
Maximum leaf dry weight (g/m ²)							
حداکثر شاخص سطح برگ	1.61	2.21	2.67	2.53	1.84	2.36	2.45
Maximum leaf area index							
دوام سطح برگ (درجه روز رشد)	851	1094	1332	1281	997	1183	1239
Leaf area duration (gdd)							

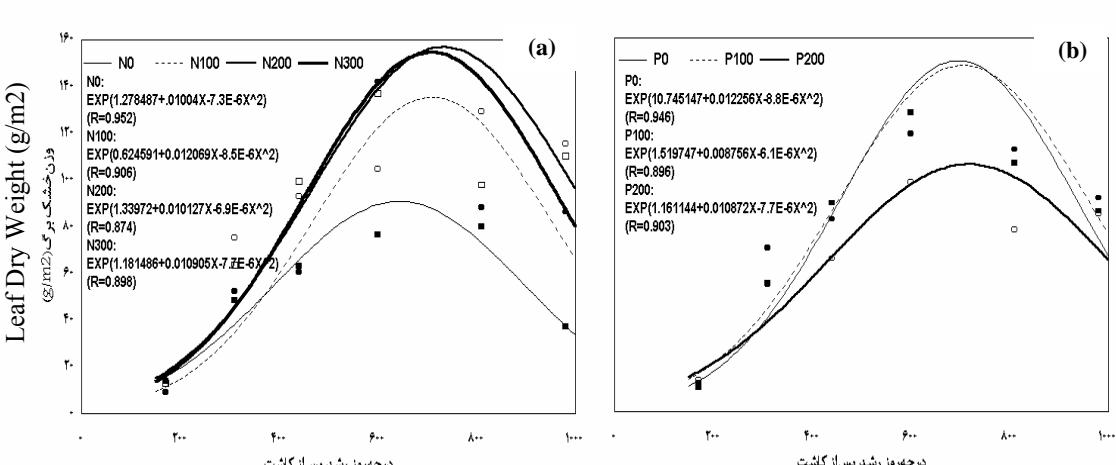
شکل ۱ روند تغییرات وزن خشک کل در سطوح مورد آزمایش (a) نیتروژن و (b) فسفر

Fig. 1 Total dry matter trends in studied levels of (a) nitrogen and (b) phosphorous

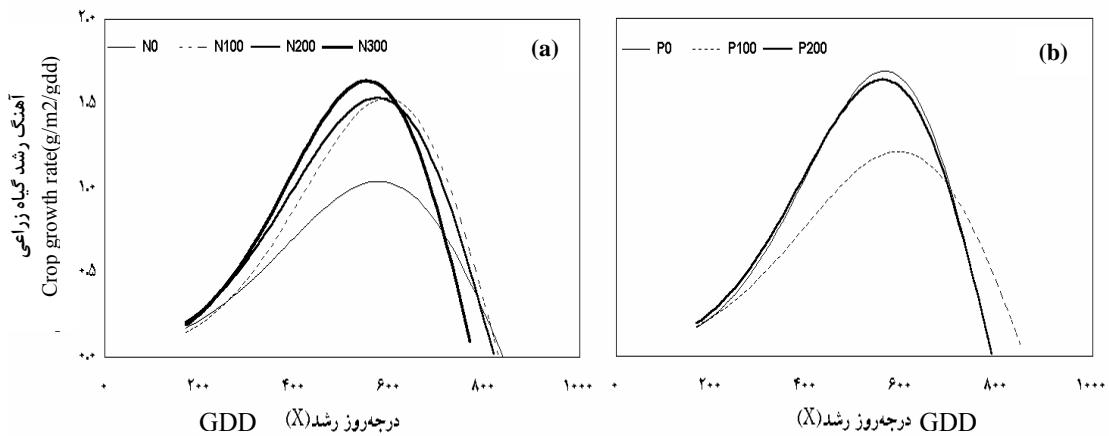
شکل ۲ روند تغییرات شاخص سطح برگ در سطوح مورد مطالعه (a) نیتروژن و (b) فسفر

Fig. 2 Leaf area index trends in studied levels of (a) nitrogen and (b) phosphorous

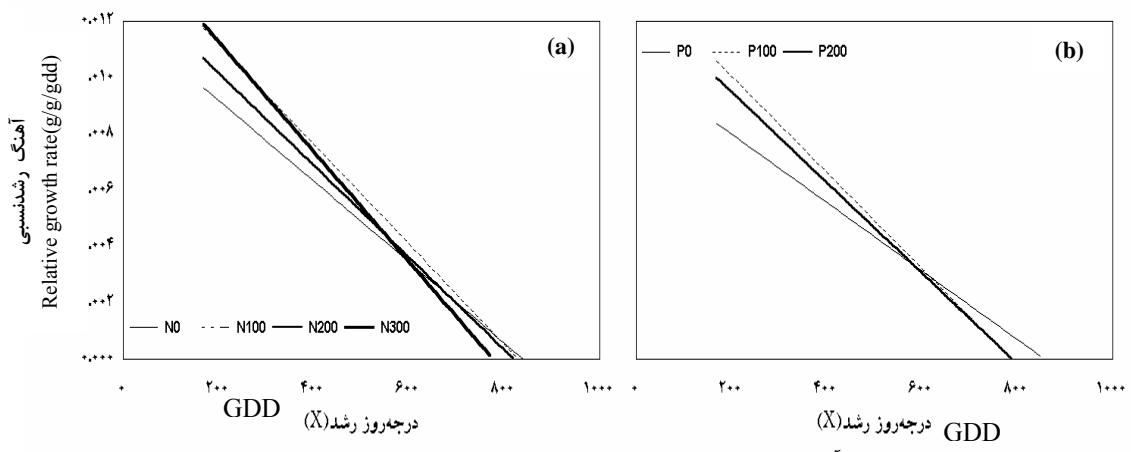

شکل ۳ روند تغییرات وزن خشک برگ در سطوح مورد مطالعه (a) نیتروژن و (b) فسفر

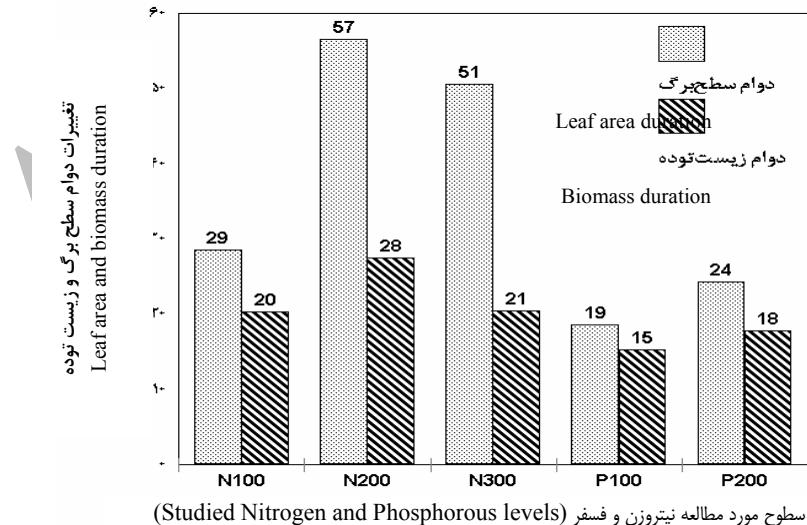
Fig. 3 Leaf dry matter trends in studied levels of (a) nitrogen and (b) phosphorous

شکل ۴ روند تغییرات آهنگ رشد گیاه در سطوح مورد مطالعه (a) نیتروژن و (b) فسفر

Fig. 4 Crop growth rate trends in studied levels of (a) nitrogen and (b) phosphorous

شکل ۵ روند تغییرات آهنگ رشدنسی گیاه در سطوح مورد مطالعه (a) نیتروژن و (b) فسفر

Fig. 5 Relative growth rate trends in studied levels of (a) nitrogen and (b) phosphorous

شکل ۶ تغییرات دوام سطح برگ و دوام زیست توده در سطوح مورداًزمايش نیتروژن و فسفر در مقایسه با تیمار شاهد

Fig. 6 Variations of leaf area duration and biomass duration in studied levels of nitrogen and phosphorous compared to control

منابع مورد استفاده:**References:**

- قائمه، ع. ۱۳۸۱. بررسی شاخص‌های فیزیولوژیک و مرفو‌لولوژیک مؤثر بر افزایش عملکرد کمی و کیفی چندرقند. پایان نامه دکتری زراعت(گرایش فیزیولوژی گیاهان زراعی). دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد.
- کربیمی، م.م. و م. عزیزی. ۱۳۷۳. آنالیزهای رشد گیاهان زراعی. ار. هانت(ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- هاشمی‌دزفولی، ا. ۱۳۷۵. درستنامه فیزیولوژی تکمیلی گیاهان زراعی. فوق لیسانس زراعت. دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول.

Balan VN, Oglenko IS (1980) Role of nutrition in seed production of direct-sown sugar beet.

Sakharnaya Svetla. No, 12:32-33

Edmondson RN (1989) Growth curve analysis for treatment-by- environment interaction effects. Journal of Agricultural Science, Cambridge. 112: 9-17

FAO (2000) Fertiliser requirements in 2015 and 2030. Rome. Italy

Ling TX, Tang GX, Cal RH, Gu HF (1991) Mathematical model on high seed yield of sugarbeet and optimized combination of cultural measures. China Sugar Beet. No. 4:8-14

Mayers JD, Lawn RJ, Byth DE (1991) Agronomic studies on soybean (*Glycine max* (L.) Merrill) in the dry seasons of the tropics. I. Limits to yield imposed by phenology. Australian Journal of Agricultural Research. 42: 7, 1075-1092

Mazepin KG, Udovidehenko NM (1985) Fertilization of sugarbeet mother roots. Sakharnaya Svetla. No, 1:35-36

Organishchuk MN (1987) Fertilizer and sugarbeet seed quality. Sakharnaya Svetla. No, 9:29-30

Russele MP, Willhelm WW, Olson RA, Power JF (1984) Growth analysis based on degree days. Crop Science. 24: 28-32

Sadler EJ, Karlen DL (1995) Aerial dry matter and nutrient accumulation comparisons among five soybean experiments. Communications in Soil Science and Plant Analysis. 26: 19-20, 3145-3163

Shah P (1989) Growth curve analysis of soybean cultivars. Dissertation Abstracts International. B, Sciences and Engineering. 50: 2

- Spiegel MR (1990) Mathematical Handbook of Formulas and Tables. McGraw-Hill Pub
- Tesar MB (1984) Physiological Basis of Crop Growth and Development. American Society of Agronomy, Madison, Wisconsin.
- Weiner J, Thomas SC (1986) Size variability and competition in plant monocultures. Oikos, 47: 211-222
- Zarishnyak AS, Shiyan (1991a) Effect of fertilizers on intensity of growth, nutrient uptake, yield and quality of seeds from non-planted (overwintered) seed plants of sugarbeet. Agrokhimya. No. 5: 71-8
- Zarishnyak AS, Shiyan PN (1991b) Seasonal dynamics of available forms of nutrient elements in the soil and yield of sugarbeet as dependent on fertilizers on southern chernozem under irrigated conditions. Agrokhimya. No. 6: 27-36
- Zarishnyak AS, Shiyan PN (1993) The efficiency of applying cholocholine chloride on non-transplanted seed plants of sugar beet. Agrokhimya. No. 3: 88-95
- Zarishnyak AS, Shklyar AY (1995) On diagnosing the nitrogen nutrition of steckling sugarbeet seed plants . Agrokhimiya. No. 4, 14-21
- Zarishnyak AS, Shklyar AY (1994) Diagnosing the nutrition of non-transplanted sugarbeet seed plants. Agrokhimiya. No. 4, 48-54